

דתנן (אהלות טו; ז):

בית שמילאהו תבן או צרורות, וביטלו - מבוטל;

ביטלו - אין,

לא ביטלו - לא;

ותני עלה:

רבי יוסי אומר:

תבן ואין עתיד לפנותו - הרי הוא כסתם עפר; ובטל;

עפר ועתיד לפנותו -

הרי הוא כסתם תבן,

ולא בטל.^י

היתה גבוהה מעשרים אמה,

והוציין יורדין לתוך^י עשרים,^י

אם צלתם מרובה מחמתם - כשרה,

ואם לאו - פסולה.

היתה גבוהה עשרה טפחים,

והוציין יורדין לתוך עשרה,

סבר אביי למימר -

אם חמתם מרובה מצלתם - כשירה;

אמר ליה רבא:

האי^י דירה סרוחה היא,

ואין אדם דר בדירה סרוחה.

היתה גבוהה מעשרים אמה,

ובנה בה איצטבא כנגד דופן האמצעית^י על פני כולה,

ויש בה הכשר סוכה - כשרה.

ומן הצד,

אם יש משפת איצטבא ולכותל^י ארבע אמות -

פסולה,

פחות מארבע אמות -

כשרה.

מאי קא משמע לן -

דאמרינן דופן עקומה?

תנינא (כאן י):

בית שנפחת וסיכך על גביו,

אם יש מן הכותל לסיכוך ארבע אמות -

פסולה;

הא פחות מארבע אמות -^ו

כשרה !

מהו דתימא?

התם - הוא דחזיא לדופן,

אבל הכא - דלא חזיא לדופן -

אימא לא;

קא משמע לן.

היתה גבוהה מעשרים אמה,

ובנה בה^א איצטבא באמצעיתה,

אם יש משפת איצטבא ולכותל^א ארבע אמות לכל רוח ורוח -

פסולה,

פחות מארבע אמות -

כשרה.

מאי קא משמע לן -

דאמרינן דופן עקומה?

היינו הך !

מהו דתימא?

דופן עקומה לרוח^א אחת - אמרינן,

לכל^א רוח ורוח - לא;

קא משמע לן.

רש"י

הכי גרסינן בית שמילאהו תבן או צרורות וביטלו. ולענין אהלות תנן דטומאה שיש לה אהל חלל טפח אינה בוקעת למעלה מן הגג אבל טומאה רצוצה שאין לה חלל טפח הימנה לגג שכנגדה עד לרקיע טמא דבוקעת ועולה וכן הלכה למשה מסיני והלכך בית שיש בו מת או כזית מן המת ומילאוהו תבן או צרורות וביטלו הויין רצוצה ובוקעת אבל לא ביטלו הוי כמאן דפנייה ויש לה חלל: **תבן ואין עתיד לפנותו הרי הוא כסתם עפר ובטיל.** ופליג בין אתבן בין אצורות דצרורות היינו עפר וקאמר ת"ק דצריך ביטול וא"ל ר' יוסי תבן אם ידוע שאינו עתיד לפנותו הרי הוא בטל מאליו וצרורות אפי' סתמא דלא ידיע אי עתיד לפנותו אי לא מסתמא בטל אלא א"כ ידוע דעתיד לפנותו דההיא הוי כסתם תבן ולא בטיל אלמא דתבן וביטלו עפר וביטלו כולהו מודו דבטיל תבן סתם ועפר ועתיד לפנותו דכולי עלמא לא בטיל תבן ואין עתיד לפנותו ועפר כיוצא בו או אפי' עפר סתם מחלוקת דרבי יוסי בטיל: **והוציין.** של סכך ראשיהן התלוין: **אם צלתם.** של אותם הוציין מרובה מחמתם אי הוי שקלת ליה לסכך העליון: **כשרה.** דמינין עשרים מהן ולמטה: **סבר אביי למימר.** דכי היכי דבגובה לא ממעטי להכשיר היכא שחמתן מרובה מצלתן בנמוכה נמי לא ממעטי לפסול ואם חמתן מרובה מצלתן כשרה: **דופן האמצעי.** דסתם סוכה בת שלשה דפנות כי מתניתין והרביעית היא כולה פתח: **על פני כולה.** שמגיעין ב' ראשי האיצטבא לב' דפנות הצדדין ואיצטבא הוא בנין אבנים וטיט אם יש בה באיצטבא שיעור הכשר סוכה קטנה שבעה טפחים ומשהו דהיינו ראשו ורובו ושלחנו: **כשרה.** כל הסוכה שיש לה ג' דפנות והיא הכשר סוכה אפי' מן האיצטבא והלאה דמינין חללה מראש האיצטבא ומעלה ונמצא דופן אמצעי כולו כשר דפנות

לא